

извыка: «Ето лежж въ име-то на діавола, защо не останжхъ въ Булонъ!» Кога-то той съзрѣ Констанць отъ далечъ, той извыка: «Ето яма-та въ кож-то ловятъ лисици-тѣ.» И наистинж, той скоро ся повыка на Сждилище-то, гдѣ-то му прочетохъ единъ длггъ расписъ на срамотны му дѣянїя. Най-сѣтнѣ той ся склони да отложи Папскый-тѣ чинъ. Радость-та върху това у царь-тѣ и другы-тѣ събрани бѣше до толкози голѣма щото единодушно воспѣхъ хвалебнж пѣсень Господу, и мнозина отъ умиленїе-то повече плакахъ отъ колко-то пѣяхъ. Нѣ Папа-та не е былъ серїозенъ въ обѣщанїе-то си; и колко-то го и вардихъ той сполучи облѣченъ въ дрѣхы на конюшнаръ да побѣгне въ Шафхаузенъ. Отъ тука той побѣгнж въ Лауфенбургъ; нѣ быде пакъ уловенъ, върнжтъ въ Констанць и заключенъ въ Готлибенъ, гдѣ-то и Хуссъ по неговж-тж причинж бѣше запрѣнъ. Хуссъ быде повыканъ прѣдъ съборъ-тѣ за да ся оправдава, и за това прїе отъ краль *Симизмунда* едно придружително писмо, спорѣдъ кое-то той можеше свободно да отиде и да ся завърне. Но щомъ (Ноемвріа 1414) пристигнж въ Констанць, быде хвърленъ въ единъ тъменъ затворъ като му казвахъ че не сж задлжжени да упазятъ вѣрно слово-то си дадено на единъ еретикъ. При това, единъ отъ свѣщенници-тѣ въ Прагж, захванж да дава на міряны-тѣ чяшиж-тж, а Хуссъ удобри това възвращенїе гѣмъ вѣтхый обычай. Той ся былъ приготвилъ за страданїе за Христа, и Христось му е былъ свѣтли-